

De H. Barbara en H. Dymphna heten je opnieuw welkom in de Wechelse kerk

Rosette Dillen

De H.H. Dymphna (l) en Barbara (r)

Dat de Wechelse Sint-Amelbergakerk omstreeks 1970 een beeldenstorm heeft gekend, is wel bekend. Het verschil met die van de 16de eeuw was dat de beelden uit de kerk werden gezet, maar niet vernietigd werden. [Pastoor Verheyen](#) wist wel dat een gipsen beeld financieel niet zo'n hoge toppen scheerde en daarom heeft hij toen alleen de houten, gepolychromeerde 17de eeuwse beelden behouden. Maar we moeten zeggen dat er in 1970 al veel heiligenbeelden niet meer present waren in de kerk. Sinds de ontruiming, op hoger bevel, in 1940 moest alles wat enige waarde had uit de kerk weg gehaald worden en op een veilige plaats bewaard worden. Na de oorlog zijn vele beelden niet meer weergekeerd. Er zullen nog weinigen zijn die bewust weet hebben dat aan de eerste pilaar een 'Sint-Jozef met Jezus aan de hand' stond, of wat verderop de H. Bernardus in zijn hagelwitte pij.

In mei dit jaar stond daar plotseling de heilige **Dymphna** met kroon en in rijkelijk gewaad. Zij was toch een Ierse koningsdochter. Het beeld is aan de kerk geschonken door [Delphine Vennekens](#) tussen 1896 en 1901 toen haar broer hier pastoor was. De familie Vennekens uit Mol was financieel beslagen en zij heeft niet op de

prijs gekeken. Nu het pas van de restauratie thuis is, schittert het beeld als voor 120 jaar. Het is voor ons vreemd om Dymphna te zien, maar de reden waarom Delphine voor deze Geelse patroonheilige koos, kennen we niet.

Het andere beeld, de heilige **Barbara**, is geschonken in 1899 door de [kinderen Wagemans](#). In 1896 schonk hun vader, de burgemeester van het dorp, een glasraam voor de nieuwe kerk en het daarop volgende jaar stierf hij, 71 jaar oud. Toen hun beide ouders dus overleden waren, schonken de kinderen dit beeld ter verfraaiing van de kerk.

De beelden zijn in hetzelfde atelier vervaardigd en in een gelijkaardige stijl gedecoreerd (zie sokkels). Wij weten dat ook de familie Wagemans niet op een cent moest kijken en zij waren in de vaste overtuiging hiermee hun hemel en die voor hun ouders te verwerven en dus speelde geld daarin geen rol.

Nu kerkgebouwen meer en meer naast gebedshuizen ook cultuurhuizen worden, is het dan ook lovenswaardig dat beelden, schilderijen enz. opnieuw worden tentoongesteld. Na eerst de kruisweg te hebben gerestaureerd, vervolgde het kerkbestuur vorig jaar met twee beelden (waaronder 'Het Hart van Maria', een zeer sober beeld, met oude verering en waarvan we de herkomst niet kennen). En nu zijn er weer twee bijgezet.

Nu de kerk wordt klaargestoomd om ook concerten en optredens meer tot hun recht te laten komen via een betere klankinstallatie -de akoestiek staat als zeer goed bekend-, zal ook ons oog intussen kunnen rusten op de kleurrijke kleding van deze twee gekroonde dames. En geef ook je aandacht even aan die originele prachtige sokkels. Dat ze lang de Wechelse kerk mogen sieren!